

Mama

Claraz

Mama, te privesc acoperita de fire albe
Si cu buzele incretite ca un evantai
Iti vad mersul grabit si dragostea din ochi
Si esarfa rosie, pe care o tot porti.
Lumea imi spune multe
Ca va veni o zi, in care
Mana ta cea alba, nu va mai fi sa mangaie
Fruntea mea si chipul, si parul de maslina.
Ma uit trista la tine, cum timpul a trecut
Tu zici ca timpul trece doar cand te uiti la mine
Si imi soptesti incet:
Ce mare te-ai facut...
Tu esti senina, mama
Dar eu, de ce sa mint?
Sunt tulburata-n suflet
Ca nu mai am mult timp
Si va pieri lumina
Din ochii tai caprui
Si cine sa o sa-mi mai spuna
Ca ma asteapta acasa
Cu bratele deschise
Cu maini ca de matase
Maini care m-au crescut...
Nu va fi nimeni, mama
As vrea sa mai ramai.
Sa nu pleci niciodata, te rog, hai sa ramai.
Dar mama ma priveste
Cu ochii-nlacrimati
Copila, in lumea asta
Totul are un rost
Voi cresteti mari si noi
Plecam in alta lume
S-avem grija de voi...